

4 oktober 2011

'k Ben wakker geworden van de koude. Dat is wat raar in een tropisch land zeker als de zon overdag loodrecht staat boven het gebied waar wij wonen. Tegen halfweg de voormiddag is het echt heet geworden. Er is geen bewolking, de zon brandt door alles heen.

Er is al heel wat bedrijvigheid als we op de campus aankomen. Een groep verpleegkundigen heeft onder de luifel van het operatiekwartier een laatste voorbereidend overleg over de missie van AzV.

De sterilisatieploeg heeft de grote autoclaaf met pakjes kledij en ander operatietextiel gevuld en zet de sterilisatieprocedure in. Er blijken twee sessies van 35 minuten nodig te zijn.

Wij plaatsen een goede aarding naast het generatorkotje en verbinden die met de generator. Tot nu toe was die er niet.

We willen vandaag beginnen met de elektrische installatie in het gebouw van de zusters dat King en ik 'entre nous' het 'oude nieuwe' gebouw noemen. Het 'nieuwe nieuwe' gebouw is het administratiegebouw in opbouw.

Voor de aanvoer van elektriciteit willen we de kabel gebruiken die de huizen van Lucien, Adrien, de kerk en het parochiehuis bevoorradt. Pierre heeft twee jonge gasten aangesproken, zij zullen ons helpen om die kabel uit te graven. De kabel maakt, vanaf de generator naar de verdelingsverbinding in de omgeving van het huis van Lucien, een wat merkwaardige omweg en hij ligt amper vijftien centimeter onder de grond. Ik wil de kabel een korter tracé laten volgen en hem minstens een halve meter diep laten ingraven.

Dat korter tracé blijkt zeer interessant te zijn. Mét de zes meter die we nodig hebben om het 'oude nieuwe' gebouw van elektriciteit te voor-

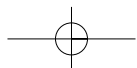
zien, hebben we uiteindelijk ruw geschat zestien meter kabel over, jawel 16 meter over, nadat hij verlegd en ingegraven is. In de veronderstelling dat één meter kabel (4x4 carré) minstens één kilogram weegt en dat het koper \$20 per kilogram waard is, hebben we vandaag \$320 verdiend/gerecupereerd.

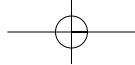
De zestien meter kabel die we recupereerden zal goed van pas komen om enkele toevoerkabels in het generatorhuis te vervangen. De nu 50 centimeter diep liggende kabel is meteen de diepste liggende kabel van Katako-Kombe en zeer ruime omgeving. Jawel, Katako-Kombe, want nergens anders dan op de campus van het ziekenhuis noch in een straal van minstens 600 kilometer rond Katako-Kombe is er elektriciteit, dus nergens liggen noch hangen er kabels.

De twee jonge helpers, om misverstanden te vermijden niet Lambert en Placide, hebben zich echt in het zweet gewerkt. Over het algemeen zijn die jonge zwarte mannen onvermoeibaar maar onder die brandende zon vluchtten ze wel af en toe voor enkele minuutjes in de beschermende schaduw. Ik heb hen na afloop van de werken wat drinkgeld en een cadeautje gegeven en met Ghislaine heb voor hen een goede maaltijd geregeld.

Na de middag komt de equipe van Herman toe: Herman de chirurg, Pierre de anesthesist, Els, een verpleegster specialiste voor de sterilisatie en Thieu de verpleger-anesthesist én 'charmeur de service': alle vrouwen zijn hier zot van hem, de nonnetjes inclusief. De verwelcoming is zeer hartelijk.

Nadat hun bagage uitgeladen is -geloof me, dat is niet min- eten en drinken we samen wat en dan doen ze de eerste rondgang van het ziekenhuis. Besluit? Er moeten vandaag al twee drin-

gende ingrepen gebeuren. Dringend! Ondanks de echt wel goede voorbereidingen loopt er op gebied van instrumentatie wel wat mank: Herman? Herman heeft al grijs haar. De eerste operatie: een al enkele dagen ingeklemde liesbreuk. Tijdens de operatie blijkt dat veel, zeer veel darm wegens necrose weggenomen moet worden. De tweede operatie is een, laat het mij zo omschrijven, restauratie van een vroegere operatie. Herman heeft tot 4u. (5-10-2011) gewerkt, Pierre en de verplegers nog een uur langer. Chapeau!

Met King, Lambert en Placide zijn er ook bij, overleg ik hoe exact de leidingen, stopcontacten en schakelaars in het 'oude nieuwe' gebouw

moeten geïnstalleerd worden. Dit overleg is nodig want morgen vertrek ik met Yves en C° naar Aunda en als de weg het toelaat, willen we proberen Hiékele te bereiken. Lambert en Placide staan er wat bij voor Piet Snot, ze begrijpen niet goed waarover het gaat. Ik ken dat gevoel, dat niet begrijpen. Het doet me denken aan de eerste dagen dat ik met Frans Meyfroidt uit Waregem, mijn grote 'débrouillez-vous-leermeester', meeding om ergens de elektrische leidingen te installeren, om een of ander elektrisch probleem op te lossen.

Thieu, King, Els, Yves en ik drinken een koele pint voor het slapengaan.

Pierre, de anesthesist.

